

ไม่อยากเห็นอะไรจากนายกฯ ใหม่

วรากรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ถ้าไม่มีการ “สืบชาหลอก” ครั้งใหญ่แห่งศตวรรษของการเมืองไทยแล้ว คุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร สตรีผู้ซึ่งเราเพิ่งรู้จักไม่ถึง 60 วัน ก็จะได้เป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทย ในฐานะคนไทยเราก็มีสิทธิจะขอเห็นบางสิ่งจากเธอ (ท่าน) โดยมีบ้างอาจบอกให้ทำอะไรตามที่เราต้องการได้

อย่างแรกที่ยากเห็นก็คือการสร้างเชื่อมั่นในประเทศไทยของสาธารณชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างรวดเร็วด้วยการไม่ทำสิ่งต่อไปนี้ (ก) การนิรโทษกรรม พี่ชายและ/หรือพลพรรค ถึงแม้จะบอกว่า “ไม่มีการนิรโทษกรรมเพื่อคน ๆ เดียวเด็ดขาดค่ะ” แต่ผู้คนที่ระแวงว่าจะรักษาคำพูดจริงแต่เป็นนิรโทษกรรมหมู่ โดยมีพี่ชาย (แอบ) แฝงอยู่ด้วย

พรรคเพื่อไทยรู้ดีว่าประเด็นนี้ร้อน จึงเลี่ยงกลยุทธ์จากไม่ตอบชัดเรื่อง นิรโทษกรรมและ “ทักษิณคิด เพื่อไทยทำ” ในตอนต้นการหาเสียงเป็นระบู้ดว่าไม่มี นิรโทษกรรม มีแต่ปรองดอง (“ผมจะไม่ทำอะไรให้บ้านเมืองเดือดร้อนเป็นอันขาด ผมไม่แคร์ใคร ตัวผมไม่สำคัญเท่าชาติ”)

ความพยายามที่จะนิรโทษกรรมจะนำไปสู่ความยุ่งยาก เพราะเชื่อว่าคนไทย ส่วนใหญ่ทั้งในกรุงและต่างจังหวัด (ศาลากลางถูกเผาในอีสาน เช่น อุบล อุตร มุกดาหาร ขอนแก่น ฯลฯ) ไม่ต้องการ มิฉะนั้นพรรคเพื่อไทยคงโหมประเด็นนี้ไปนานแล้ว ความยุ่งยากนั้นก็คือการเกิดการประท้วงต่อต้านอย่างกว้างขวางอย่างค่อนข้างแน่นอน ไม่ว่าพรรค เพื่อไทยจะควักกลวิธีการตลาดออกมาใช้และรอเวลาอันเหมาะสมอย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ผู้คน รู้ทันและเตรียมตัวต่อต้านกันอยู่

เหตุผลที่การนิรโทษกรรมกระทบความเชื่อมั่นประเทศไทยก็เพราะคาดเดาได้ว่า เกิดความวุ่นวายขึ้นในอนาคตอันใกล้

(ข) การไม่ทำตามคำสัญญาของพรรคเพื่อไทยที่ได้ประกาศไว้เป็นอันขาดในบาง เรื่อง เช่น แจกแท็บเล็ตให้เด็กประถมหนึ่งทุกคน ค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาททันที ภาษี

เงินได้นิติบุคคลลดจากร้อยละ 30 เป็น 23 และต่อไป 20 จำนำข้าวตันละ 15,000 บาท
และถ้าเป็นข้าวหอมมะลิตันละ 20,000 บาท เงินเดือนคนจบปริญญาตรี 15,000 บาท

ถ้าแจกแท็บเล็ตไม่ว่าจะเป็น iPad หรือของยี่ห้ออื่นจำนวน 700,000-800,000
เครื่อง (ใช้เงิน 10,000-20,000 ล้านบาท) ก็จะเป็นข่าวระดับโลก เด็กส่วนใหญ่ในต่างจังหวัด
ไม่อาจรับสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้ในระยะเวลาอันใกล้ ใช้ไม่เป็นเพราะครูก็ไม่รู้จัก ก็จะ
กลายเป็นการชี้ข้างจับตักแตนครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์ แท็บเล็ตจะขาดตลาดโลกชั่วคราว
แต่จะมีขายมือสองที่บ้านเรานับแสนเครื่อง

ถ้าค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นถึง 300 บาททันที ธุรกิจใหญ่น้อยรวมทั้งภาคครัวเรือนก็จะ
เดือดร้อน เพราะต้นทุนค่าครองชีพสูงขึ้น จากทั้งแรงผลักดันต้นทุนอันเกิดจากน้ำมันมีราคา
สูงขึ้น และแรงผลักดันอำนาจซื้ออันเกิดจากค่าแรงสูงขึ้น จนต้องมีการปรับค่าจ้าง
ครั้งใหญ่ตามระดับอ้างอิงใหม่ของค่าจ้างขั้นต่ำทั้งในภาครัฐและเอกชน ธุรกิจจำนวนไม่น้อยก็
จะม้วนเสื่อเพราะปรับแล้วเจ๊ง และการจ้างงานก็จะลดลงไปด้วย

ค่าจ้างขั้นต่ำควรปรับขึ้นแต่เป็นไปอย่างมีขั้นตอนตามกาลเวลาและความ
เหมาะสม ไม่ใช่บอกตัวเลขมาเลยว่า 300 บาทต่อวัน ถึงแม้ผู้ใช้แรงงานในระบบแบบจ้าง
รายวันและรายวันจะมีเพียง 11 ล้านคน ในแรงงานทั่วประเทศ 38 ล้านคน แต่อย่าลืมว่า
ระดับอ้างอิงใหม่นี้จะกระทบถึงค่าจ้างแม่บ้านของภาคบริการ และมีผลต่อการคาดหวังในการ
ได้รับผลตอบแทนของภาคที่ไม่เป็นทางการ เช่น ขายลูกชิ้นปิ้ง เปิดท้ายขายของ
ขายผลไม้ ซีมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ฯลฯ ด้วย

เงินเดือนปริญญาตรีอย่างต่ำ 15,000 บาทต่อเดือน ก็จะทำให้การจ้างงานของ
คนจบปริญญาตรีน้อยลงเพราะคงหาผู้จ้างที่มีปริญญาจ้างในระดับนี้ไม่มากรายนักในทันที
ความตั้งใจดีก็จะก่อให้เกิดผลในทางลบ ทำให้เกิดการจ้างงานต่ำกว่าระดับคือยอมรับ
เงินเดือนต่ำกว่าระดับปริญญาตรีเพียงขอให้มีการทำงานเท่านั้น

ส่วนการกำหนดการประกันราคาข้าวที่ 15,000 บาท และ 20,000 บาทนั้น เชื่อ
แน่ว่าเกษตรกรจะทิ้งข้าวที่จำนำไว้แน่เพราะราคาตลาดยากที่จะสูงถึงขนาดนั้นใน 2 ปีข้างหน้า
นอกจากภาครัฐจะเสียเงินไปมหาศาลแล้ว จะมีข้าวล้นอยู่ในมือมากด้วย ครั้นจะขายสู่
ตลาดในประเทศก็จะทำให้ราคาข้าวที่รัฐไม่ได้ประกันราคาตกลงไป ครั้นจะส่งออกนอกก็สูง
กว่าราคาต่างประเทศ

ในขณะที่สัญญาจะสร้างรถไฟด่วนหลายสาย ให้บริการประชาชนมากมาย
แต่มีรายได้ของรัฐน้อยลงมากจากการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 30 (จาก 30 เป็น 20)

ในเวลาไม่นาน ฐานะการคลังก็จะไม่มั่นคง รัฐบาลขาดดุลเพราะใช้งบประเทศขนาดใหญ่ มาก ทั้งนี้จะทำให้หนี้สาธารณะสูงขึ้น (กฎหมายกำหนดไม่ให้เกินร้อยละ 60 ของ GDP)

การออกมากู้เงินขนาดใหญ่ของภาครัฐเพื่อปิดหีบก็จะสร้างแรงกดดันให้อัตรา ดอกเบี้ยในประเทศสูงขึ้นเนื่องจากภาครัฐต้องแย่งชิงเงินออมกับภาคเอกชนที่ต้องการเงินเอาไป ลงทุน เมื่อดอกเบี้ยถูกผลักดันสูงขึ้น คนใจร้ายก็คือพวกกู้ยืมผ่อนส่งบ้านและรถทั้งหลาย

โดยส่วนตัวผมไม่ว่าอะไรถ้าจะไม่ทำตามที่สัญญาเพราะรู้ว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ ผมแก่พอจะแยกแยะออกว่าอะไรจริงอะไรลวง แต่ถ้ารัฐบาลจะทำจริงแม้เพียงสักครึ่งหนึ่ง เพราะคิดว่าได้สัญญาไว้กับคนที่เชื่อพรรคเพื่อไทยจนลงคะแนนให้ ผมก็รู้สึกหนาวแล้ว

เมื่อคุณยิ่งลักษณ์ได้ “เสียงสวรรค์” มากผมก็ยอมรับ และมีความปรารถนาดี เพราะอยากเห็นบ้านเมืองเดินไปข้างหน้า อย่างไรก็ตามก็ให้รู้สึกหนักใจแทนคุณยิ่งลักษณ์ (ผู้ซึ่งผมเคยพบส่วนตัวครั้งหนึ่งในงานหนังสือแห่งชาติและรู้สึกประทับใจในความเป็นมิตร) เพราะเชื่อว่ามีความสำคัญยิ่งคือพาพี่ชายกลับบ้านให้ได้โดยเร็วเพื่อจะได้กลับมาเป็น นายกรัฐมนตรีตัวจริงอีกครั้ง มิฉะนั้นคุณทักษิณจะเลือกคนที่เชื่อได้ที่สุดว่าจะทำตามคำสั่ง มาเป็นนายกรัฐมนตรีตัวแทนทำไม

ตรงนี้แหละคือทุกขลาภของการเป็นนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ยกแรกของคุณยิ่งลักษณ์ ถ้าพยายามหาวิธีนิรโทษกรรมไม่ว่าด้วยวิธีใดก็จะปะทะกับประชาชนส่วนหนึ่งที่รู้ทัน ครั้นไม่ทำ ก็ไม่ได้เพราะมันคือสาเหตุของการได้รับเลือกมาเป็นตัวแทน เมื่อคำนึงถึงการเป็นฝ่ายค้านของ ประชาธิปัตย์ที่มีประสบการณ์การเมืองสูงกว่าคุณยิ่งลักษณ์และพวกด้วยแล้ว คุณยิ่งลักษณ์ก็ น่าจะทุกข์ใจยิ่งขึ้นเพราะแรงกดดันที่มาจากสารพัดด้าน

ในพรรคเพื่อไทยเองในขณะนี้ก็คงพัดกันนิ้วแย่งตำแหน่งรัฐมนตรี ดูข้างนอก เหมือนมีอำนาจจริงแต่คนเคาะในทุกเรื่องคือพี่ชาย คุณยิ่งลักษณ์ก็คงมีความคิดเองบ้างว่า อะไรควรเป็นอะไร แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ตรงนี้แหละคือความอึดอัดและความทุกข์ที่จะทำ ให้แก่ลงไปอีกหลายปีในระยะเวลาเพียงไม่กี่เดือน

ช่วงเวลาอันนี้เหมือนกับประชาชนคงมีไม่นานเพราะผู้คนปัจจุบันใจร้อน อยาก เห็นผลเร็ว ๆ และไม่อยากเห็นอะไรที่ไม่อยากเห็น และหลังจากเข้าดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีไม่กี่เดือนก็จะเจอฝ่ายค้านในศึกอภิปรายงบประมาณ ศีกรั้งนี้เป็นของจริงที่ คุ้มทั้งหลายก็ไม่อาจช่วยได้มากนัก เพราะคงใส่กันไม่ยั้งเพราะไม่มีอะไรต้องเกรงกันอีกแล้ว

ขอให้คุณยิ่งลักษณะมีโชคดี ตัดสินใจถูกต้องและทำประโยชน์ให้แก่ประชาชน
อย่างแท้จริง เพราะเป็นโอกาสที่จะทำสิ่งดี ๆ ไว้เป็นอนุสรณ์แก่ชื่อของตนเองและน้องไปป์ใน
อนาคตครับ
